

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816202106
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8816202106.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobkyne: F. Y. W., A.. XX.XX.XXXX, W. X.. X.P.Á. XX/X, XXX XX Q. A. S. zast.: JUDr. Petrom Rychnavským, advokátom, AK, Rázusova 111/19, 093 01 Vranov nad Topľou proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu sumu 16.190,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.190,- eur od 12.11.2015 do zaplataenia, a to všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamieťa.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu z priznanej sumy, ktoré trovy je povinný zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala náhrady škody proti žalovanému v konaní vedenom pred Okresným súdom vo Vranove nad Topľou sp.zn. 3C/301/2015 a to zaplataenia výdavkov za právne zastupovanie 1.190 eur, stratu na mzde v sume 782 eur, stratu na zárobku za obdobie apríl až august 2015 - 3.241 eur a z titulu nemajetkovej ujmy 50.000 eur, z toho dôvodu, že sa viedlo proti nej trestné konanie a celé trestné konanie, ktoré malo negatívny vplyv na jej rodinu, na jej kariérny postup. Celá záležitosť sa s ňou vlečie až doteraz. Otec žalobkyne, keď si prečítal články v novinách, že okradla detí o peniaze, skoro zinfarktoval a do dnešného dňa má problém mu vysvetliť, že to nie je pravda. Žalobkyňa poukázala na tú skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 10.03.2014 č.k. 2T/83/2013-177 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.10.2014 č.k. 4To/25/2014-201 bola spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa ust. § 213 ods. 1 Tr. zák., oslobodená, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom sprenevery a ani žiadnym iným trestným činom.

2. Žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu v konaní č.k. 3C/301/2015 zobrala svoju žalobu ohľadom zaplataenia straty na mzde 782 eur a straty na zárobku v sume 3.241 eur späť a v tej časti žiadala konanie zastaviť.

3. Súd uznesením zo dňa 29.01.2016, pokiaľ sa týka žaloby žalobkyne ohľadom zaplataenia straty na mzde v sume 782 eur a straty na zárobku v sume 3.241 eur konanie zastavil a zvyšok žaloby žalobkyne, vylúčil na samostatné konanie.

4. Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobkyne, ktorá na pojednávaní dňa 04.11.2015 uviedla, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a okrem skutočností, ktoré uviedla do písomnej žaloby, viac k veci nemá čo dodať. Ďalej uviedla, že k augustu 2014 dostala výpoveď a prišla o prácu. Na tomto pojednávaní súd poučil žalobkyňu, ako aj zást. žalobkyne, že je potrebné, aby súdu predložila dôkazy, ktorými preukazuje jednak stratu na mzde vo výške 702 eur, ďalej ktorými preukazuje stratu na zárobku od apríla do augusta 2015 - 3.241 eur ďalej, aby predložila dôkazy na preukázanie výšky nemajetkovej ujmy 50.000 eur. Žalobkyňa, ako aj zástupca uviedli, že môžu predložiť originály článkov, ktoré boli uverejnené v novinách a každý dbá na svoju osobu, duchovnú a duševnú a ťažko prežíva negatívne články na svoju osobu. Ďalej uviedli, že predložia súdu návrhy na dokazovanie.

5. Súd opätovne vypočul žalobkyňu na pojednávaní dňa 12.09.2016, keď táto uviedla, že celá vec ju nepríjemne zasiahla, ju aj celú jej rodinu, počnúc otcom, ktorý je už starý človek, ktorý keď videl články, že okradla deti o peniaze, skoro zinfarktoval a do dnešného dňa má problém vysvetliť, že to nie je pravda. Dvadsaťšesť rokov učila deti, okrem iného aj etiku. Celá vec sa s ňou vlečie celý život.

6. Žalobkyňa, ako aj jej právny zástupca predložili súdu originály, resp. fotokópie článkov, ktoré boli uverejnené v novinách.

7. Okrem výsluchu žalobkyne, súd vykonal dokazovanie v zmysle ust. § 204 CSP, prečítaním a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise sp.zn. 3C/301/2015 s tým, že takto sa oboznámil so žalobou na čl. 1-3, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa si uplatnila výdavky na právne zastupovanie, stratu na mzde, stratu na zárobku a nemajetkovú ujmu, príjmovými a pokladničnými dokladmi na čl. 3-5, návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 06.05.2015 na čl. 6, listom Generálnej prokuratúry SR zo dňa 12.05.2015 adresovaný Ministerstvu spravodlivosti SR, pokiaľ sa týka predbežného prerokovania nároku žalobkyne na náhradu škody na čl. 7, spätným postúpením žiadosti Ministerstvo spravodlivosti - Generálnej prokuratúre SR zo dňa 10.06.2015 na čl. 8-10, opatrením - žiadosťou Generálnej prokuratúry na Ministerstvo spravodlivosti o prerokovanie nároku na náhradu škody žalobkyne zo dňa 22.06.2015, resp. opätovnou žiadosťou Generálnej prokuratúry SR na Ministerstvo spravodlivosti SR o prerokovanie nároku na náhradu škody žalobkyne zo dňa 22.06.2015 na čl. 11, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 22.06.2015 na čl. 12, vyjadrením žalovaného zo dňa 26.10.2015 na čl. 20-22, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4To/25/2014 zo dňa 16.10.2014, ktorý bol oboznámený z obsahu spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp.zn. 2T/83/2013.

8. Po späťvzatí žaloby žalobkyne ohľadom zaplatenia straty na mzde v sume 782 a strany na zárobku v sume 3.241 eur, keď súd konanie zastavil, v tomto konaní bolo potrebné rozhodnúť o náhrade škody, ktorá súvisí s obhajobou žalobkyne v trestnom konaní a o nemajetkovej ujme.

9. Žalovaný Slovenská republika v zastúpení Generálna prokuratúra SR vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyne uviedol zo dňa 12.05.2015 na čl. 7 v spise 3C/301/2015, že orgánom príslušným na prerokovanie nároku na náhrady škody, je Ministerstvo spravodlivosti SR, s poukazom na ust. § 4 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z..

10. Táto námietka žalovaného neobstojí pretože, dozor na dodržiavanie zákonnosti pred začatím trestného konania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor.

11. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor / § 230 ods. 1 Trestného poriadku/. Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený

- a/ dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie,
- b/ vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,
- c/ zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajta, osobne vykonávať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci,
- d/ vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi,
- e/ zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami,
- f/ odňať vec policajtovi.

12. Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu / § 231 písm. a/ Trestného poriadku/. Na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesením o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ, ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci, je orgán konajúci v mene štátu Generálna prokuratúra SR.

13. Preto námietka žalovanej o nepreukázaní aktívnej, ako aj pasívnej legitimácie na podanie žaloby, neobstojí.

14. Ako to vyplýva z listu Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 10.06.2015 na čl. 8-10, tak dňa 19.05.2015 bol Ministerstvu spravodlivosti SR doručený list zo dňa 12.05.2015, ktorým Generálna prokuratúra postúpila podanie F. Y. W., zast. JUDr. Petrom Rychnavským ohľadom žiadosti uplatnenia nároku na náhradu škody. V tejto súvislosti Ministerstvo spravodlivosti vrátilo uvedenú žiadosť žalobkyne F. Y. W. o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody Generálnej prokuratúre SR.

15. Po takto vykonanom dokazovaní súd rozsudkom zo dňa 12.09.2016 zamietol žalobu žalobkyne pokiaľ sa týka zaplatenia výdavkov na právne zastupovanie 1.190,- eur, ako aj zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur.

16. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 18.01.2018 zrušil rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 12.09.2016, č.k. 3C/68/2016-22 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Podľa § 3 ods. 1, písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

18. Podľa § 4 ods. 1, písm. f), zák. č. 514/2003 Z.z., o veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zák. č. 514/2003 Z.z., v znení platnom o d 01.01.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1.prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2.vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

20. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

21. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., v znení platnom od 01.01.2013, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

23. Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.

24. Podľa ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Skutočnou škodou, tak ako to má na mysli všeobecný právny predpis (Občiansky zákonník) sa rozumie ujma, spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Žalobkyňa si uplatnila ako škodu trovy trestnej obhajoby.

26. Podľa ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza len vtedy, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva, nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

27. Podľa ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- o sumu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje,
- závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo,
- závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

28. Po tomto súd zopakoval vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom vykonaných prednesov a dôkazov s tým, že ďalej sa oboznámil s odvolaním žalobkyne spolu s prílohami na čl. 27-31, vyjadrením zástupcu žalobkyne zo dňa 30.01.2017 na čl. 79, vyjadrením Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou z 24.02.2017 na čl. 44, vyjadrením zástupcu žalobkyne vo veci samej z 05.04.2017 na čl. 49, ako aj opätovne sa oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 3C/301/2015, ako aj s obsahom trestného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 2T/83/2013.

29. Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom žalobkyne, ktorá na pojednávaní uviedla, že nikdy nemala žiadne problémy so zákonom. Správala sa vždy ako čestný a slušný človek. Ako učiteľka etickej výchovy na škole musela znášať, keď sa na ňu žiaci s úšľabkom usmievali, keď išla po chodbe mali poznámky na jej osobu, že čítali články písané v novinách keď bola na titulnej strane spolu aj s fotografiou s hanlivými nápismi „Učiteľka okradla žiakov“. Veľmi ťažké to mala aj medzi kolegami a kolegyňami. Jej 70 ročný otec to veľmi ťažko znášal, vyčítal jej, čo vlastne spravila. Celej jej rodine ako aj deťom sa posmievali. Manžel je veterinár a ľudia pri návštevách veterinárnej stanice sa ho pýtali, čo narobila. Nikto si nevie predstaviť, ako ťažko prežívala skutočnosť, že od riaditeľa dostala výpoveď po 17 rokoch učenia. Bolo veľmi ťažké pre ňu nájsť si prácu a bolo ponižujúce ísť na Úrad práce. Tieto nepríjemnosti sa so žalobkyňou nesú aj v dnešnej dobe. Žalobkyňa ďalej uviedla, že prakticky denne musí dokazovať, že je čestný človek a nič neurobila. Ďalej je narušený aj jej kariérny postup. Nemá už sil každému vysvetľovať že nič neurobila.

30. Zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že celé trestné konanie sa skončilo tak, že žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená. Bola spod obžaloby oslobodená z toho dôvodu, že skutok, pre ktorý bola trestne stíhaná, nie je trestným činom sprenevery a ani žiadnym iným trestným činom. Prokurátor v rámci dozoru v trestnej veci proti žalobkyňi zamietol sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o vznesení obvinenia ako nedôvodnú.

31. Zástupkyňa žalovaného žiadala zamietnuť žalobu v celom rozsahu, poukázala na nález Ústavného súdu SR č. 163/2013, kedy Ústavný súd dospel k záveru, že skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu procesných štádií v rámci trestného konania zo štádia do štádia, v ktorom sa trestné konanie už vedie pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená. Skutočnosť, že niekto bol oslobodený spod obžaloby samo o sebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné alebo od počiatku nejak vadné.

32. Vychádzajúc z doplneného dokazovania, ako aj zo skutočnosti, že súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, súd s poukazom na skutočnosti, že žalobkyňa predložila do spisu ako dôkaz príjmové pokladničné doklady (čl. 345) celkom na sumu 1.190,- eur, tak súd dospel k záveru, že podľa týchto pokladničných dokladov z 18.01.2013 na sumu 200,- eur, z 15.02.2013 na sumu 200,- eur, z 17.03.2014 na sumu 300,- eur, z 30.08.2013 na sumu 200,- eur, z 05.11.2014 na sumu 290,- eur, celkovo v sume 1.190,- eur boli zo strany žalobkyne vynaložené v súvislosti s jej obhajobou v trestnom konaní, ktoré sa proti nej viedlo, ako to vyplýva z oboznámené spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 2T/83/2013. Suma 1.190,- eur je suma, ktorú žalobkyňa zaplatila ako trovy svojej trestnej obhajoby v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Celková odmena za jednotlivé úkony obhajoby zodpovedá sume 1.190,- eur.

33. V danom prípade zo strany žalobkyne skutočne išlo o trovy jej trestnej obhajoby s tým, že tieto trovy trestnej obhajoby žalobkyňa zaplatila za úkony, ktoré boli vykonané v súvislosti s jej trestnou obhajobou. Takto vznikla žalobkyňi škoda spočívajúca v trovách konania vynaložených v konaní, kde bola spod obžaloby oslobodená. Takto súd priznal žalobkyňi v rámci náhrady škody sumu 1.190,- eur, ktorú sumu zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi s tým, že z tejto sumy 1.190,- eur priznal žalobkyňi aj úrok z omeškania 5,05 % ročne s tým, že za opodstatnené považoval úroky z omeškania s plnením peňažného dlhu žalovaného. Charakter peňažného záväzku má totiž popri zmluvnom záväzku dlžníka i záväzok zo zodpovednosti za škodu. Žalovaný zodpovedá za škodu a dostal sa do omeškania obdobne ako škodca podľa § 517 ods. 1 O.z. nasledujúcim dňom po tom, ako bol vyzvaný na náhradu škody s prihliadnutím na šesťmesačnú lehotu na plnenie vyplývajúcu z § 10 zákona, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne súd priznal od 12.11.2015 do zaplatenia v zmysle § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody dňa 11.05.2015 a žalovaný sa takto dostal do omeškania 12.11.2015.

34. Pokiaľ sa týka nároku žalobkyne v časti uplatnenej peňažnej náhrady za nemajetkovú ujmu v sume 50.000,- eur, tak súd pri rozhodovaní o tomto nároku vychádzal z toho, že trestné stíhanie proti žalobkyňi sa viedlo dlhú dobu 2 rokov a toto trestné stíhanie malo negatívny vplyv na osobný a spoločenský život žalobkyne v mieste jej bydliska, pracoviska a rodiny. Malo súvislosť s poškodením dobrej povesti žalobkyne, jej rodinného života. V danom prípade súd poukazuje na to, že podstatné je, že trestné stíhanie, ktoré bolo proti žalobkyňi vedené skončilo tak, že žalobkyňa bola spod obžaloby oslobodená. Je potrebné poukázať aj na to, že zodpovednosť štátu za škodu pri výkone verejnej moci je zodpovednosť objektívna. Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného a samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromia a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti.

35. V prípade nemajetkovej ujmy spôsobenej trestným stíhaním žalobkyne, ktoré sa skončilo oslobodením spod obžaloby, súd vychádzal jednak z dĺžky trestného konania, ďalej z toho, že žalobkyňa sa v trestnom konaní aktívne bránila tým, že podávala sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinenia a počas celého trestného stíhania tvrdila, že nespáchala žiaden trestný čin. V tomto konaní súd prihliadal aj na to, aké dôvody viedli k oslobodeniu žalobkyne spod obžaloby, kde ako to vyplýva z Rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.10.2014, ktorý bol vydaný v konaní 2T/83/2013, tak žalobkyňa F. Y. W. bola oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery, pretože skutok, ktorého sa mala dopustiť, nie je trestným činom. Ako to vyplýva z trestného spisu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, sp. zn. 2T/83/2013, súčasťou ktorého je aj vyšetrovací spis Obvodného oddelenia PZ Vranov nad Topľou, tak žalobkyňa podala sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorá sťažnosť bola zamietnutá uznesením Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou. Takto súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy prihliadal na dôvody, pre ktoré došlo k oslobodeniu žalobkyne spod obžaloby. Pri určení primeranosti finančného zadosťučinenia súd prihliadal na závažnosť zásahu do osobnostných sfér žalobkyne v morálnej sfére, vo sfére súkromnej a pracovného uplatnenia a určitej stigmatizácie okolím. Na základe týchto úvah súd dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie pokiaľ sa týka žalobkyne, predstavuje sumu 15.000,- eur.

36. Námietku žalovaného v tom smere, že žalobkyňa poukázala na články o jej trestnom stíhaní zverejnené niektorými médiami, že za tieto články nenesú zodpovednosť orgány prokuratúry s tým, že žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz o vzniku škody a nebol vypočutý žiadny svedok. Túto námietku žalovaného súd považoval za neodôvodnenú, pretože uverejnenie článkov o trestnom stíhaní žalobkyne, ktoré boli zverejnené v niektorých médiách ešte umocnili a zvýraznili tú skutočnosť, že žalobkyňu označovali za zlodejku, ktorá spreneverila peňažné prostriedky žiakov. Aj na túto skutočnosť prihliadal súd pri určovaní výšky finančnej náhrady za nemajetkovú ujmu, pretože žalobkyňa od začiatku tvrdila, že je nevinná, podávala sťažnosti a celá vec bola ukončená až oslobodzujúcim rozsudkom. Je potrebné tiež poukázať na tú skutočnosť, že nebyť neoprávneného trestného stíhania žalobkyne, nebolo by došlo ani k žiadnej medializácii údajnej trestnej činnosti žalobkyne a práve aj táto medializácia zvýšila závažnosť zásahu do osobnostných sfér žalobkyne.

37. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobkyňa ako učiteľka na základnej škole prichádzala do styku jednak s deťmi, rodičmi týchto detí ako aj kolegami učiteľmi a všetci ju považovali za zlodejku peňazí detí. Musela meniť zamestnanie a následky znáša do teraz. To isté sa týka rodiny - manžela žalobkyne, detí, otca žalobkyne, ktorí všetci boli konfrontovaní s tým, že žalobkyňa je zlodejka. Takto bolo narušené aj rodinné prostredie žalobkyne a takto žalobkyňa prežívala psychickú traumu v zamestnaní, rodine, kde musela vysvetľovať, že nič neurobila.

38. S poukazom na vyššie vykonané dokazovanie a zákonné ustanovenia súd priznal žalobkyňi náhradu škody vo výške 1.190,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 12.11.2015 do zaplatenia, čo predstavuje aktuálnu sadzbu zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy

z titulu výdavkov, ktoré vznikli žalobkyni s jej obhajobou v trestnom konaní. Ďalej priznal finančnú náhradu za nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,- eur.

39. Súd žalobu žalobkyne čo do zvyšku zamietol a to pokiaľ sa týka úrokov z omeškania nad 5,05 % ročne zo sumy 1.190,- eur. Z priznanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch úrok z omeškania pre absenciu omeškania dlžníka súd nemohol priznať, pretože povinnosť jej náhrady vzniká až na základe rozhodnutia súdu. Súd zároveň určil lehotu na plnenie zo strany žalovaného 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko v danom prípade vystupuje ako žalovaný Slovenská republika, v zastúpení Generálna prokuratúra SR, Bratislava.

40. O trovách konania rozhodol súd tak, že priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. V danom prípade vychádzal z toho, že zásadou úspechu žalobkyne v konaní závisela od výšky plnenia, ktorú určil podľa svojej úvahy súd. Takto žalobkyňa má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej). Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy súd odôvodňuje ustanovením § 255 CSP, nakoľko rozhodnutie o výške finančnej náhrady súvisiacej s nemajetkovou ujmu záviselo od úvahy súdu, kde súd ustálil výšku na sumu 15.000,- eur. Náhradu škody za trovy trestnej obhajoby 1.190,- eur priznal súd v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.